

РЕШЕНИЕ

№ 4041

гр. София, 17.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 20.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **11184** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с §. 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ.

Образувано е по жалба на П. Б. М. от [населено място] срещу заповед № РД-15-007/20.01.2010 г. на областен управител на област С..

В жалбата, както и в представени по делото писмени бележки, са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като издаден в нарушение на административно-производствените правила и в противоречие с материално-правните разпоредби. Твърди се, че одобреният с процесната заповед план на новообразуваните имоти /ПНИ/ не е изработен в съответствие с нормативните изисквания и не е използван при изготвянето му помощен план. Твърди се също така, че с решение № 07000/24.06.2002 г. на Общинска служба по „Земеделие” – [община] в полза на наследодателя на жалбоподателката е възстановено право на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на нива от 1.500 дка и ливада от 1.000 дка, находящи се в терен по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ на [населено място], м. „С. лозя”. Претендира от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени заповед № РД-15-007/20.01.2010 г. в частта относно имоти № 4477.2012, № 4477.2013 и № 4477.2014, както и да се върне преписката на административния орган за ново произнасяне. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, жалбоподателката претендира присъждане и на разноските по делото.

Ответникът - ОБЛАСТЕН УПРАВИТЕЛ НА ОБЛАСТ С. – редовно призован,

чрез процесуалния си представител оспорва жалбата.

Заинтересованите страни – А. Т. Т., Г. Д. Н., К. Д. Г., Г. В. И., К. Б. К., Е. Б. Т., Р. Г. Г., АНГЕЛКА С. М., Е. С. Р., Т. М. Т., С. М. Т. и М. К. В. – редовно призовани, не се явяват, не изпращат представител и не изразяват становище по жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заповед № РД-15-007/20.01.2010г., на основание § 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ, чл. 28б, ал. 8 ППЗСПЗЗ, заповед № РД-46-494/22.08.2003г. на МЗГ и заповед № РД-02-14-454/22.08.2003г. на МРРБ, заповед № РД-15-180/30.07.2007г. и Протокол № 3/17.12.2009г. за одобрение на помощен план и ПНИ и придружаващата го документация, след уважаване на постъпили възражения за територията на[жк]и [населено място], район „Нови Искър”, Столична община, е бил одобрен ПНИ в М:1000 на м. „Ласка”, м. „Б. лозя”, м. „Могилата”, м. „Н.”, м. „Братковица”, м. „Цигански дол”, м. „Червена река” в землището на[жк]и [населено място], район „Нови Искър”, Столична община.

Подадената жалба срещу заповед № РД-15-007/20.01.2010г. е в частта относно имоти № 4477.2012, № 4477.2013 и № 4477.2014 в местността „Н.”, землище на [населено място], с оглед на обстоятелството, че В. Л. Л. – наследодател на жалбоподателката и заинтересованите страни, не е посочен като собственик на тези имоти в ПНИ. Жалбоподателката е законен правопреемник на В. Л. Л., като в това й качество и по силата на Решение № 07000 от 24.06.2002 г. по преписка по заявление вх. № 07051/24.10.1991г. на Общинска служба по „Земеделие” – [община], ѝ е признато правото на собственост в съществуващи /възстановими/ реални граници върху следните недвижими имоти - нива с площ от 1.500 дка, находяща се в терен по параграф 4 на [населено място] в м. „С. лози” /т. 2/ и ливада от 1.000 дка, находяща се в терен по параграф 4 на [населено място] в м. „С. лози”. В решението е записано, че възстановяването на правото на собственост върху имотите, разположени в територии по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ ще се извърши при условията на чл. 28 от ППЗСПЗЗ. Съгласно приложено по делото удостоверение за наследници № 85/14.10.2009 г. жалбоподателката е наследник на В. Л. Л..

Видно от протокол от 11.06.2009г. /т. 2/ на Комисия, назначена със заповед № РД-15-234/10.12.2009г. на областен управител на област С., е било разгледано постъпилото от Г. В. И., заинтересована страна в настоящото производство и наследник на В. Л. Л., възражение вх. № 9400-468/14.04.2009г. с искане за възстановяване на собствеността за имоти № № 4477.2012, 2013 и 2014 от ПНИ. В протокола е посочено, че молителят не се е анкетирал и посочените имоти са с обща площ от 1.300 дка, а по решението на общинската служба по земеделие са признати 2.500 дка., както и че за тези имоти в регистъра към ПНИ са се анкетирали и други лица. Във връзка с така изложеното по протокола е прието, че това възражение не се уважава и имотите да се впишат в регистъра към ПНИ като с неустановена собственост.

От представените писмени доказателства по административната преписка се установява също така, че на проведена анкета на 06.03.2009 г. за установяване на местоположението на имотите, за които се претендира право на собственост, за имот

№ 2012 г. е анкетирана К. Б. М., която е посочила като собственик Г. Л. П. и имоти с площ по документи 2.5 дка, м. „Р. дол” и 0.800 дка в м. „Н.”; за имот № 2013 е анкетирана Л. С. Ф., която е посочила за собственик П. Л. П. и имот с площ по документи 4.0 дка в м. „Р. дол”; за имот № 2014 не е посочено анкетирано лице, нито имоти със съответните площи по документи, а само е вписан като собственик П. Л. П.. По делото не са представени документи, легитимиращи посочените лица като собственици на имоти № № 4477.2012, 4477.2013 и 4477.2014. Съгласно Анкета за идентифициране на собствеността, съществувала преди образуването на ТКЗС и ДЗС, от 09.05.2008 г., анкетирания П. М. е посочила имот с площ по документи от 2.00 дка, м. „С. лозя”, собственост на К. Т. П..

Като част от административната преписка са представени и скица-извадка от процесния ПНИ, м. „Н.”, кадастрален район 4477, както и извадка от кадастралния регистър на недвижимите имоти към ПНИ, в които са посочени имот № 4477.2012 с площ от 715.29 кв. м., имот № 4477.2013 с площ от 463.02 кв. м. и имот № 4477.2014 с площ от 426.04 кв. м. и срещу тях е записано, че са с неустановен собственик.

По делото са приети повторно заключенията на допуснатите по адм. дело № 2743/2010 г. по описа на АССГ основна и допълнителна съдебно-технически експертизи, от които се установява само, че за процесните имоти наследодателят на жалбоподателката не е вписан като собственик нито в помощния план, нито в ПНИ, както и че същите са заявени като собствени и от други лица при проведено анкетирание, при което съответните площи са определени чрез геодезическо заснемане /комбинирана скица от основната експертиза/. Вещото лице е посочило също така, че за жалбоподателката и нейните сънаследници не е предвидено обезщетение, съгласно Таблица за изчисляване на дължимото обезщетение на собствениците, както и че м. „С. лози” е част от м. „Н.”.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна и в срока по § 4к, ал. 6, изр. трето от ПЗР на ЗСПЗЗ. Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е основателна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 4 ППЗСПЗЗ с плана на новообразуваните имоти по § 4к, ал. 1 ПЗР на ЗСПЗЗ се установяват границите на имотите, правото на собственост, върху които се придобива, съответно възстановява, по реда на § 4к, ал. 7 и при условията на § 4а, 4б и 4з ПЗР на ЗСПЗЗ, като конкретно се устройват териториите, върху които са придобили собственост по реда на § 4а и § 4б ползвателите. В нормата на чл. 28 ППЗСПЗЗ законодателят е предвидил подробни изисквания, които следва да се спазват при изработване на плана за новообразуваните имоти и по-конкретно, местоположението на имота се съобразява със съществуващите в него сгради и съоръжения и трайни насаждения, като в случаите, когато имота не надвишава 600 кв. м, респ. 1000 кв. м и има осигурен достъп до улица или път, границите му се запазват. Въведени са и изисквания във връзка с проектиране границите на имотите, както и изисквания за размера на лицето и площта на новообразувания имот, включително изисквания за урбанизираните територии и др.

В процесното между страните спорно правоотношение на наследниците на В. Л. Л. е признато правото на възстановяване на собствеността върху земеделски имоти в землището на [населено място], м. „С. лози”, която местност се включва в границите на м. „Н.”, а именно: нива с площ от 1.500 дка и ливада с площ от 1.000 дка. От

приетите по делото доказателства се установява, че във връзка с така признатото право на собственост върху имоти, разположени в територия по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ, от един от наследодателите на В. Л. е направено възражение вх. № 9400-468/14.04.2009 г. срещу обявените в брой 23/27.03.2009 г. на „Държавен вестник” помощен план и ПНИ, изработен за територии по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ в м. „Н.”, землището на [населено място]. Във възражението на заинтересована страна Г. В. И. е направено искане за възстановяване на собствеността за имоти с № 2012, № 2013 и № 2014, като видно от приложеното по делото копие на подаденото възражение, към него са приложени опис-декларация и документи от Поземлена комисия. В регистъра на имотите обаче, който е неразделна част от процесния ПНИ, тези имоти са вписани с неустановен собственик, вместо да бъде вписан като собственик наследодателя на жалбоподателката въз основа на легитимиращото го валидно писмено доказателство за собственост - Решение № 07000 от 24.06.2002 г. на Общинска служба по „Земеделие” – [община]. Настоящият съдебен състав намира, че в процесния случай неправилно административният орган е вписал имоти с № № 4477.2012, 4477.2013 и 4477.2014 с неустановен собственик, поради обстоятелството, че за тези имоти трети лица претендират право на собственост – К. Б. М., Л. С. Ф. и П. Л. П.. В тази връзка следва да се има предвид, че административният орган е длъжен при одобряване на ПНИ да се съобрази с правата на собствениците и ползвателите, съобразно представите решения на Общинската служба по „Земеделие” и заповеди на кмета, като съобрази императивните изисквания към плана по чл. 28 ППЗСПЗЗ. Това в процесния случай не е направено от административния орган, тъй като от една страна е било налице в полза на наследодателя на жалбоподателката и на заинтересованата страна Г. В. И. решение на Общинска служба по „Земеделие” – [община] за признаване правото на собственост в стари реални граници на земеделски имоти, находящи се в терен по § 4 на [населено място], а от друга страна анкетираните лица, които също претендират собственост по отношение на процесните имоти, не са се легитимирала с каквито и да било писмени доказателства, удостоверяващи правото им на собственост върху тези имоти, за които е прието, че е налице спор за материално право. Видно от приетите по делото доказателства действително от страна на К. Б. М. и Л. С. Ф. е направено анкетиране на 06.03.2009 г. и са заявени от тях съответни части от имот с № 2012 и имот с № 2013, но по делото пред настоящата инстанция не са представени никакви конкретни решения на Общинската служба по „Земеделие”, с които да са възстановени недвижими имоти в м. „Н.” на наследодателя на тези лица. По същия начин и по отношение на имот № 2014 в анкетата от 06.03.2009 г. само е посочен като собственик П. Л. П., без обаче да е посочен документ за собственост, а така също и анкетирано лице. В самата административна преписка във връзка с така направеното анкетиране липсват каквито и да било приложени документи, от които да следва, че към момента на одобряване на помощния план и ПНИ има постановени актове от общинската служба, с които да е признато право на възстановяване на собственост върху земеделски имот в землището на [населено място] на лицата Г. Л. П., П. Л. П. и П. Л. П.. Действително, по делото липсват доказателства някой от наследодателите на В. Л. Л. да е участвал в проведеното анкетиране, но това не променя факта, че негов наследодател е участвал в производството по изработване и приемане на помощния план и ПНИ, като е депозирал своевременно своето възражение в частта за процесните имоти и е представил в тази връзка съответните писмени доказателства.

Административният орган е следвало, и в съответствие с разпоредбата на чл. 28, ал. 10, т. 4 от ППЗСПЗЗ, да впише в регистъра като собственик на имот от ПНИ лице, което се позовава на нотариален акт, решение на съд или решение на общинската служба по земеделие, каквото именно решение е представил един от наследодателите на В. Л., подавайки своето възражение вх. № 9400-468/14.04.2009г. – Г. В. И.. Това в конкретния случай не е било направено от ответника независимо от обстоятелството, че е било налице едно позитивно за жалбоподателката и заинтересованите страни решение на Общинска служба по „Земеделие” – [община] за признаване право на собственост в стари реални граници на наследниците на В. Л. Л. върху имоти в землището на [населено място], м. „С. лози – част от м. ”Н.”. От друга страна в административната преписка, а и по делото, не са налични никакви писмени доказателства за признаване и възстановяване право на собственост върху конкретен имот в м. „Н.”, землището на [населено място], на наследодателите на анкетираните лица К. Б. М. и Л. С. Ф. и на посочения като собственик П. Л. П.. В тази връзка следва да се има предвид, че обстоятелството, че и други лица се представят за собственици с надлежни документи за един и същ имот не е основание този имот да се запише в регистъра с неустановен собственик и административният орган да откаже вписване на лица като собственици в регистъра към ПНИ, след като същите притежават легитимиращи ги документи за право на собственост върху конкретен имот. Действително, между тези лица ще е налице спор за материално право по отношение на тези имоти, но както съдът в настоящото съдебно производство, така и административният орган в развилото се пред него административно производство, не може и не следва да разрешава спор за материално право. Дори и да възникне спор за материално право между две страни, след решаването му по общия исков ред ще е налице основание по § 4к, ал. 8 от ПЗР на ЗСПЗЗ за изменение на ПНИ, за да бъде приведен той в съответствие с действителното правно и фактическо положение по отношение собствеността върху конкретен имот.

Предвид на гореизложеното и при извършената служебна и цялостна проверка по смисъла на чл. 168 от АПК, съдът констатира основанията по чл. 146, т. 4 от АПК за отмяна на обжалвания административен акт – заповед № РД-15-007/20.01.2010 г. на областен управител на област С., в частта относно имот № 4477.2012, имот № 4477.2013 и имот № 4477.2014, м. „Н.”, землището на [населено място]. Оспорването е основателно и следва да бъде уважено, а преписката върната на ответната страна за ново произнасяне при спазване на изискванията по чл. 28 от ППЗСПЗЗ.

Предвид изхода на спора и доколкото в настоящото производство е направено искане от жалбоподателката за присъждане на разноските по делото, то на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да заплати на жалбоподателката сумата в размер на 580 лева, представляваща 300 лева внесен депозит за вещо лице и изплатени адвокатски възнаграждения в размер на 130 лева и 150 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на П. Б. М. от [населено място] заповед № РД-15-007/20.01.2010 г. на областен управител на област С., в частта относно имот № 4477.2012, имот №

4477.2013 и имот № 4477.2014, м. „Н.“, землището на [населено място].

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне в частта относно имот № 4477.2012, имот № 4477.2013 и имот № 4477.2014, м. „Н.“, землището на [населено място].

ОСЪЖДА ОБЛАСТЕН УПРАВИТЕЛ НА ОБЛАСТ С. да заплати на П. Б. М. от [населено място] сумата в размер на 580 /петстотин и осемдесет/ лева, представляваща разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: